

THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE

000

Published by Church of Christ

പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 26

March 2014

No.12

എഡിറ്ററിയൽ

ധാർമ്മികതയും അധ്യാർഹമികതയും വേർത്തിച്ചു മനസിലാക്കാത്ത സമൂഹമാണ് നമുക്ക് ചുറ്റും ഉള്ളത്. അതുപോലെ തന്നെ ആത്മികവും അനാത്മികവുമായ കാര്യങ്ങളെയും വിവേചിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് പ്രയാസം നേരിടുന്നു. അതിന്റെ മുഖ്യമായ കാരണം മനസിലാക്കലിന്റെ വ്യത്യാസമാണ്. ജീവിതത്തിൽ ആരംഭം മുതൽ അറിവ് സന്ധാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നാം വളരുന്നത്. ബാല്യത്തിൽ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് പിന്നീട് സ്കൂളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നത്. ഈ അറിവിലൂള്ള വളർച്ച ഓരോരുത്തരുടേയും വ്യക്തിത്വത്തെ ബാധിക്കും. അതായത് ഓരോ സ്കൂളിപ്പരുഷമാരുടേയും സ്വഭാവത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് അത്തരം അറിവാണ്. നാം സ്വാധീനമാക്കുന്നതും സാംഗ്രീകരിക്കുന്ന തുമായ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസിൽ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വീട്ടിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കും. അതിനോടനുബന്ധിച്ചാണ് നാം പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതെല്ലാം. മനസിലാണല്ലോ നാം ചിന്തിച്ച് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നത്.

ക്രിയാത്മകവും നിഷ്ഠയവുമായ തീരുമാനങ്ങളാണ് മനുഷ്യർ എല്ലാ കാലത്തും എടുക്കുന്നത്. തീരുമാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഓരോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ തീരുമാനങ്ങൾ എപ്പോഴും ശത്രുയായിരിക്കണമെന്നില്ല. അതിന്റെ പരിണിതപ്പാലം നമ്മുടെ അനുഭവമായി തീരും. സത്യവും അസത്യവും, നീതിയും അനീതിയും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഇടകലർന്നാണിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ കാരണം നന്ദയും തിന്നയും ലോകത്തിലൂള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അതിനെ ശരിയായി വിവേചിക്കുവാൻ

നമ്മുടെ അറിവ് അപര്യാപ്തമാണ് എന്നതാണ് കാരണം. അതിനു പ്രതി വിധിയുണ്ട്. ദൈവികപരിജ്ഞാനത്തെ ആശയിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നാം നമ്മുടെ വിവേകത്തിൽ ഉള്ളാതെ ദൈവവചനത്തിൽ ആശയി കണം എന്നർത്ഥം. കാരണം മനുഷ്യനെ തികവുള്ളവരാക്കുവാൻ പറ്റാ പ്രത്മായത് തിരുവെഴുത്തുകളാണ്. അതിനു നമ്മുടെ മനസിനെ പാക പ്ല്ലുത്തണം. അതാണ് വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നത്. വിശ്വാസം വെറും തോന്തർ ആശാനന്ന് കരുതുന്നവരുണ്ട്. പകുഞ്ച വിശ്വാസം എന്നത് പൂർണ്ണമായ വിഡേയയത്രമാണ്. നമ്മുടെ പോരായ്മ മനസിലാക്കുകയും അത് മാറ്റുവാൻ പിന്തുണക്കായി ദൈവത്തിൽ ജീവിതത്തെ ഭരമേൽപ്പി കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസ്തു നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ വേണം.

പലപ്പോഴും കാണുന്ന കാര്യങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാനാണ് അധികം പേരുകളും താൽപര്യം. അതല്ല. കാണാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു ഉറപ്പ് നാഡിൽ വേണം. അത് അസ്യമായ വിശ്വാസമല്ല. കാര്യകാരണ തെളിവോടെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽ നാം വിശ്വസിച്ച് നീതിപ്പുർവ്വമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിയണം. ദൈവവും മനുഷ്യരും തമിലുള്ള ബന്ധം മനസിലാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടാകും. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും, വാഗ്ദാനങ്ങളും, മുന്ന റിയിപ്പുകളും ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് ആഘാരമായിരിക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ ലഭകിക കാഴ്ചപ്പാട് ആയിരിക്കരുത്. കാരണം ഈ ലോകത്തിൽ നാം കാണുന്നതെല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. അദ്യശ്രൂമായവയാണ് ആത്മിയവും നിത്യവുമായവ. ദൈവത്തെ ആരും ഒരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല. ആത്മാവിനെയും ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. സത്യമായ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് ലക്ഷ്യമോധി നൽകുന്നവയാണ്. കൂടാതെ ദൈവികമായ സ്വഭാവം മനുഷ്യരുടെ ജീവിത നിലവാരത്തെ ഉയർത്തും.

നിയമലംഘനം നടത്താത്ത മനുഷ്യർ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. ധർമ്മവിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനാണ് ആളുകൾക്ക് താൽപര്യം. പകുഞ്ച അത് നമ്മു വേദനിപ്പിക്കും. കാരണം അതെന്നും പ്രവൃത്തി ദൈവത്തെ ദൃഢിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതിൽനിന്നു നാം വിട്ടുതിരിയണം. മാനസാന്തരം നമ്മുടെ മനസിൽനിന്നും ഉത്തരവിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു ശേഷം പാപപരിഹാരത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ച യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റു പറയുകയും പാപമോചനത്തിനായുള്ള കർപ്പനയായ സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുമോൾ, നമുക്ക് ദൈവത്താലുള്ള നീതീകരണം ലഭിക്കും.

ആരാധനയിൽ നിന്നു നാം
എന്തെങ്കുമുണ്ട്?
J.C. ചോട്ട്

സത്യ നമസ്കാരികൾ ദൈവത്തെ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും ആരാധിക്കണമെന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തു പറി പ്ലിക്കയുണ്ടായി (യോഹാനാൻ 4:24). കാരണം ദൈവം ആത്മാവാ കുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനാരീ തിയെയാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട തന്റെ ജനം കർത്താവിശ്വസ്തു സഭയിലുള്ള അംഗങ്ങൾ ആഴ്ച്ചവട്ടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാൾ കൂടിവരികയും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കയും വേണമെന്നാണ് ദൈവം ഇച്ചക്കുന്നത്. പ്രാരംഭ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തു വന്ന മാത്യുക പുതിയ നിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തി 2:42; 20:7). അവർ കൂടി വന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയും പാട്ടുപാടുകയും, പ്രസംഗം കേൾക്കയും, അപ്പും നുറുകയും, കുട്ടായ്മ ആചരിക്കയും ധർമ്മശേഖരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊള്ളെല്ലാം ഇതി നോടു യോജിക്കുന്നവയായിട്ടുണ്ട് (എഹേസ്യർ 5:19; 2തിമോമെ ദയാന് 2:15; കോരിന്റ്യർ 16:2).

ആകയാൽ ആരാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്? ആരെയാണ് ആരാധി കേണ്ടത്? എത്ര ദിവസമാണ്, എങ്ങനെന്നയാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത് എന്നാലും തിരുവെഴുത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരുടെ അധികാരത്തിലാണ് അതു ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു പ്രസ്താ പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം മുന്നൊ പേര് എന്തേ നാമത്തിൽ എവിടെ കൂടി വന്നാലും അവരുടെ മദ്ദേശ ഞാൻ ഉണ്ടാകും എന്നു കർത്താവു അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 18:20). പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ആരാധന രീതിയാണ് ക്രിസ്തു നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. തികവുള്ള ഒരു യാഗം കഴിച്ചു സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു നൽകിയ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ആജണ ഈ കാര്യത്തിലും നാം ലാലബത്തോടെ കാണാരുത്. കാരണം സർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സർവ്വാധികാരവും യേശുക്രിസ്തുവിനാണുള്ളത്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ കൂടിവരണ മെന്നു പറയുന്നോൾ അതു ഒരു ചടങ്ങായി തീരുരുത്. ശരിയായ മനോഭാവത്തിലായിരിക്കണം ആരാധന നടത്തുന്ന വ്യക്തി. ആ

വ്യക്തിയിൽ സത്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഹൃദയം വിശുദ്ധമായിരിക്കണം. ദുഷ്ട ചിന്ത ഉള്ളിൽ പാടില്ല കോപമോ വിദ്വാഷമോ അസു യഥോ പ്രതികാരമോ ഇങ്ങനെ യാതൊരു നിഷ്പയ സ്വഭാവവുമി ല്ലാതെ വേണം ദൈവ സന്നിധിയിൽ എത്തുവാൻ. എളിമയോടെ വേണം ആരാധിക്കുവാൻ. ഞാൻ മറ്റൊളവരേക്കാൾ ഉയർന്നവൻ എന തോന്തരം പാടില്ല. ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിൽ ഉള്ള സഹോ ദതി സഹോദരനാരെയും ബഹുമാനിക്കേതെങ്കിൽ ഹൃദയം ഉണ്ടാക്കണം. ക്ഷമാ ശീലത്തൊടുകൂടു വേണം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ. കർത്താവു നമ്മാടു ക്ഷമിച്ചതു പോലെ നാമും അനോന്യാന്യം ക്ഷമിക്കണം. ആരാധനക്കാരന്തെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷമാണ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്. ശാംഗത്താലോ ദുരഡിമാനത്താലോ നാം ഒന്നും ചെയ്യ രുത്. ആ സമയത്ത് ദഹശ് പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതും ചിന്തിക്കു നന്നും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന വിധമായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം ലഭിക്കയുള്ളൂ.

ആരാധനയിൽ നാം ദൈവത്തിനു പുകച്ചു, സ്ത്രുതി എന ഭാനം നൽകുന്നു. അതു ദൈവ സന്നിധിയിൽ സീക്രാറ്റുമായി തീരുമ്പോൾ ദൈവം നമുകൾ പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്നു. ആച്ചു വട്ടത്തിന്തെ ഒന്നാം നാളിൽ നാം ശരിയായ രീതിയിൽ അതായതു വച്ചന്നപ്രകാരം ദൈവത്തെ ആരാധിച്ച് അവനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു മടങ്ങി പോകുമ്പോൾ നമ്മൾ പലതും കൊണ്ടു പോകുന്നു. അവയിൽ മുഖ്യ മായവ എന്തെല്ലാമെന്ന് പരിശോധിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾ അതിനെ കുറിച്ച് അധികമൊന്നും ചിന്തിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. എന്നാൽ താഴെ പറയുന്നവ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ ലഭിക്കുന്നവയാണ്. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളയാതിരിക്കുക.

ദൈവത്തൊടും സഹസ്രഹാദരങ്ങളാടുമുള്ള കൂട്ടായ്മ നമ്മു വലുതായി ശക്തിപ്പെടുത്തും. പരസ്പരമുള്ള ആശയവിനിമയം, സന്നേഹപ്രകടനം എന്നിവ നമ്മു ഉത്തേജിപ്പിക്കും. നമ്മുടെ മനസി നെ, ആത്മാവിനെ അതു ശക്തിപ്പെടുത്തും. നാം ഒറ്റക്കല്ലു, നമ്മു ടൊപ്പം തുല്യമായ മറ്റൊളവർ ഉണ്ടനെ തോന്തരം നമ്മു ബലപ്പെടുത്തും. ഏകുക്കുമത്യം മഹാബലം എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട് അത് വാസ്തവമാണ്. ദൈവത്തൊടു കൂടിയുള്ള ഈ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം തുടരുന്നതിനു ഇത് സഹാധകരമാണ് എന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

പക്ഷ ഇത് സുക്ഷിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ദോഷകര മാകും ഫലം എന്നു കുടെ നാം എർക്കണം.

നാം കുടി വരുമ്പോൾ ദൈവ വചനം പറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവിക പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരെ അറിവു നേടിക്കൊണ്ടാണ് ആരാധന കഴിഞ്ഞ നാം പോകുന്നത്. ദൈവ വചനം നമ്മുടെ ഹൃദയ തതിൽ സംഭരിച്ചു കൊണ്ടാണ് നാം മടങ്ങുന്നത് എന്നർത്ഥമം. നാം നാമ്മുടെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടായ പ്രാർത്ഥമന ദൈവത്തോടു നമ്മുടെ അടുപ്പിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ പാടി പുകഴ്ത്തിയ സന്നോധവുമായാണ് വീടിലേക്കു പോകുന്നത്. കർത്തുമേശയിൽ പങ്കടക്കുന്നതിലും നമുക്ക് ലഭിച്ച വലിയ രക്ഷയുടെ മഹത്വം നാം പുതുക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനു കൊടുക്കേണ്ടിവന വലിയ വില നാം ഓർത്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ തന്നെ പുതുക്കിക്കൊണ്ടാണ് നാം പോകുന്നത് അവസാനമായി ദൈവം നമുക്കു നൽകിയ ഭാതികമായ നമകളിൽ നിന്നും ഒരോഹരി ദൈവത്തിനു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഫലം നമുക്കും മറ്റു ആത്മാക്കൾക്കും പ്രയോജനപ്പെടും എന്ന പ്രത്യാശയുമായാണ് നാം തിരിച്ചു പോകുന്നത്. ഇവയൊന്നും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്ന നിലെങ്കിൽ പിന്ന മറ്റൊന്നിനു കഴിയും? മറ്റാന്നിനും സാദ്യമല്ല.

ആരാധന കഴിഞ്ഞു പരിശീലനം പോകുമ്പോൾ നല്ലാരു തയ്യാറാക്കുന്നതു കൂടിയാണ് നാം പോകുന്നത്. കർത്താവിനു വേണ്ടി നല്ല മാതൃകയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുവാനും നാം ആരോദാല്പാം ബന്ധപ്പെടുന്നുവോ അവരോദാല്പാം നല്ല മനോഭാവത്തിൽ ഇടപെടുമെന്നും ദൈവ വചനം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരോടു ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം അറിയിക്കുവാൻ കിട്ടുന്ന അവസരം പാശാക്കുകയില്ല എന്നുമുള്ള തീരുമാനത്തോടെയാണ് നാം പോകുന്നത്. ഇത്തരം ജീവിതം ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെ അർത്ഥവത്താക്കും; അനുകാരിക്കത്തെ കത്താകും. കർത്താവിൽ വിശ്വസ്തരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കും. താൻ കാരണം ആരും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകരുത് എന്ന വിചാരം ഉണ്ടാകും. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം സാകല ആത്മീകാന്ത്യഗ്രഹങ്ങളും ദൈവം നമുക്കു തരും (എഹമസ്യർ 1:3).

ആരാധനക്കു പോകുന്നേം നിങ്ങൾ എന്താണ് കൊണ്ടു പോകുന്നത്? ആരാധനക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ എന്താണ് എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നത്? കൊടുത്താൽ മാത്രമെ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുകയുള്ളു. നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം നിഷേധ്യാത്മകമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രഭോയും എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വേണ്ട മാറ്റം വരുത്തി ക്രിയാത്മക സ്വഭാവത്തിൽ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക. നിങ്ങൾക്കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം എൽക്കയും ചെയ്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു കർത്താവ് അരുളിചെയ്യുന്നു (മർക്കോസ് 16:16). രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ അവൻ തന്റെ സദയോടു ചേർക്കുന്നു (പ്രവൃത്തി 2:47). അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമകളായി ദൈവത്തെ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും ആരാധനക്കും (യോഹന്നാസ് 4:23, 24). എന്തെനിസാരം, എന്തെ എല്ലാപ്പും? പ്രതിഫലപ്രദവുമാണ്. നിങ്ങൾ പരിശരമിച്ചു നോക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അത് ധാർമ്മത്തുമാകും സംശയിക്കുകയേ വേണ്ട.

നിങ്ങൾ ആരെ സേവിക്കും ബില്ലാർഡ് തർമ്മാം

യേശു പറഞ്ഞു, “രണ്ടു ധാർമ്മത്താരെ സേവിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തതെന പകച്ചു മറ്റൊന്നെന്ന സ്നേഹിക്കും. അഛൈക്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറിച്ചേർന്നു മറ്റൊന്നെന്ന നിരസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനേയും സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല” (മത്തായി 6:24). ആർക്കും രണ്ടു ധാർമ്മത്താരെ സേവിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞത്തിനാൽ ആരെയെങ്കിലും ഒരാളെ സേവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നന്നുകിൽ ദൈവത്തെ അഛൈക്കിൽ മാമോനെ. കർത്താവു മറ്റാനു പറഞ്ഞു, “എനിക്കു അനുകുലമല്ലാത്തവൻ, എനിക്കു പ്രതികുലമാകുന്നു. എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതിക്കുന്നു” (ലുക്കോസ് 11:23).

അപ്പൊസ്തലവനായ പാലോസ് എഴുതി, “നിങ്ങൾ ഭാസമാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നെന സമർപ്പിക്കുകയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്യുന്നവനു ഭാസമാർ ആകുന്നു

എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിനായി പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ, അല്ലെങ്കിൽ നീതികാഡി അനുസരണത്തിന്റെ ഭാസമാർ തന്നേ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ ആയിരുന്നുവെ കിലും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച് ഉപദേശരുപത്തെ ഹൃദയപുർണ്ണം അനുസരിച്ചു പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു ഭാസമാരായി തീർന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം” (രോമർ 6:16-18). ദൈവശാസനീയരായ മനുഷ്യർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ നാം അടിമനുകം വലിച്ചുറിഞ്ഞു. കർത്താവു നിർദ്ദേശിച്ച ഉപദേശരുപമാണ് അവർ ജനങ്ങളിലേക്കു കൈമാറിയത് (മർക്കഹാസ് 16:15). പൗലോസ് പറയുന്നതു, “ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു, തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മുന്നാം നാൾ ഉയിർത്തേശുനേറ്റു കേഫാവിനും പിനെ പതിരുവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ താൻ ശ്രദ്ധിച്ചതു തന്നേ ആദ്യമായി എൽപ്പിച്ചു തന്നു” (1കൊരിന്തു 15:3-5). അവൻ പ്രസംഗിച്ചതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർപ്പു എന്നിവയാണ്. നാം വാസ്തവത്തിൽ മാനസ്സാന്തര പ്ലെടുപോൾ നാം പാപശരീരത്തെ മരിപ്പിക്കുന്നു. പിനെ സ്നാനമെന്ന പ്രവൃത്തിയാൽ നാം ആ പാപങ്ങളെ വെള്ളമാക്കുന്ന കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു ജീവൻ്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിനു എഴുന്നേൽക്കുന്നു (രോമർ 6:3-7).

ക്രിസ്തുവിന്റെ നുകം എൽക്കുവൊന്നായി നമ്മു അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു, “അഭ്യാസിക്കുന്നവരും ഭാരംചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളാരെ, എല്ലാവരും എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; താൻ നിങ്ങളെ ആശാസിപ്പിക്കും. താൻ സ്വാതന്ത്ര്യം താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എൻ്റെ നുകം എറ്റുകൊണ്ട് എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശാസം കണ്ണെത്തും. എൻ്റെ നുകം മുദ്രവും എൻ്റെ ചുമടുലാലുവും ആകുന്നു” (മത്തായി 11:28-30). സാത്താൻ തരുന്ന ഭാരവുമായി ഈ നുകത്തെ താരതമ്യം ചെയ്താൽ എത്ര വ്യത്യാസമുള്ളതാണ് എന്നു തിരിച്ചറിയും! സാത്താൻ അസഹനീയ നുകത്തിനു പകരം കർത്താവു തരുന്നതു ആത്മീയ അനുസരണമെന്ന ലാലുവായ നുകമാണ്.

അടിമ നുകത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ നാം അവിശ്വാസികളോടുള്ള

ബന്ധത്തിൽ ആയിരുന്നു; കുംസതുവിനോടു എതിർക്കുന്ന ഏല്ലാവർക്കും കുടകയായിരുന്നു, പിശാചിന്റെ വയൽ പ്രദേശത്തായിരുന്നു, അവൻറെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പാലഭാസ്മ മുന്നറിയിച്ചു, “നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കേണ്ടു ഇണയില്ലെന്ന കൂടരുത്; നീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും തമിൽ എന്നൊരു ഷേർച്ച്? കുംസതുവിനും ബലിയാലിനും തമിൽ എന്നു പൊരുത്തം? അല്ലോ. വിശാസിക്കു അവിശാസിയുമായി എന്നു കാണരി? ദൈവാലയത്തോടു വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു എന്നു യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലോ. ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും അവരുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവവും അവർ എന്നിക്കു ജനവും ആകും. എന്നു ദൈവം അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പേരപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവു അരുളിചെയ്യുന്നു; അശുദ്ധമായതു ഒന്നും തൊടരുത്, എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു പിതാവും നിങ്ങൾ എന്നിക്കു പുത്രനാരും ഷൃംതിമാരും ആയിരിക്കും എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവു അരുളിചെയ്യുന്നു” (കൊരിന്ത്യർ 6:14-17). നാം പാപത്തിനു അടിമപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ നാം ദുഷ്ടനാരായ ആളുകളോടൊപ്പമായിരുന്നു. നാം കർത്താവിന്റെ അനുസരണ നുകം എറ്റെടുത്തപ്പോൾ, നമ്മുടെ ബന്ധം ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും നല്ല ദൈവമകളോടൊപ്പം ആയി.

പിലിപ്പിയയിലെ വിശുദ്ധമാർക്കു ലേവനം എഴുതുമ്പോൾ പാലോസ് പറഞ്ഞതു അവർ “സാക്ഷാൽ ഇണയാളികൾ” എന്നാണ് കാരണം അവർ ഏല്ലാവരും ഒരേ സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി നിലകൊണ്ടവർ ആയിരുന്നു. ആ ബന്ധം കുടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകൾ “ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇനി അനുഗ്രാരും പരബ്രഹ്മികളും അല്ല, വിശുദ്ധമാരുടെ സഹപത്രനാരും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരുമാണ്. കുംസതുയേശു തന്നെ മുലകല്ലോ യിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ അപ്പോസ്തലയാരും പ്രവാചകനാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിനേൽക്കുമ്പോൾ പണിതിരിക്കുന്നു” (എഫോസ്യർ 2:19, 20). നാം കർത്താവിൽ അനുസരണത്തിന്റെ നുകം എൽക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും നാം നന്നാവും.

നാം പാപത്തിനു അടിമപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ, അടിസ്ഥാന ആവശ്യ

അശ്രക്കായി ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അനു ലോക സ്നേഹമാണ് എറ്റവും ഉയർന്നുനിന്നത്. പക്ഷെ നമ്മു മുന്നിയിച്ചിരിക്കുന്നത്, “ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതിനേയും സ്നേഹിക്കരുത്. ഒരു വൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. ജീവമോഹം, കണ്ണമോഹം, ജീവന്ത്തിന്റെ പ്രതാപം ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം പിതാവിൽ നിന്നല്ല, ലോകത്തിൽ നിന്നന്തെ ആകുന്നു. ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും ഒഴിഞ്ഞതുപോകുന്നു, ദൈവേഷ്ഠം ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നു” (1 യോഹനാൻ 2:15-17). ഭൂമിയിലുള്ള വസ്തുകളിൽ മനസ്സു വെച്ചിൽക്കുന്നവർ ഭൂമിയും അതിലുള്ളതും ഇല്ലാതാക്കുന്നോൾ എന്തു ചെയ്യും? എന്നാൽ ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു ദൈവ വചന പ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർ അവസാനം പിതാവായ ദൈവത്തോടുകൂടെ എന്നേക്കും വസിക്കും. അതാണ് ദൈവ വാഗ്ഭാഗം യേശു പറഞ്ഞതു ഓർമ്മയുണ്ടാണോ, “നിങ്ങൾ എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ, എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളു” (യോഹനാൻ 14:15). ഇതു നമ്മു രാജകീയ സേവനത്തിലേക്കു ഉയർത്തുന്നു.

ഒരാൾ കർത്താവിന്റെ അനുസരണ നുകം ഏല്പക്കുന്നോൾ, അവന്റെ സ്നേഹവും അടുപ്പവും ആത്മകി കാര്യങ്ങളിൽ ആയിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ നുകം എറ്റവരായവരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, “ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉയർത്തിച്ചുനേരുളിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു അനേഷിപ്പിൻ ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല. ഉയരത്തിലുള്ളതു തന്നെ ചിന്തിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (കൊല്ലാസ്യർ 3:1, 2). സ്വയമായി കർത്താവിനെ അനുസരിക്കുന്ന പാത പിൻപറ്റിയാൽ അതു യജമാനന്റെ സ്നേഹത്തിനു പാതമാകും. നമ്മുടെ സ്നേഹം പിന്ന അവകലേക്കു തിരിയും. “നമ്മുടെ പാരത്വമോ സർവ്വത്തിൽ ആകുന്നു. അവിടെ നിന്നു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്നു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാര ശക്തി കൊണ്ടു നമ്മുടെ താഴ്മയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്മുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും”

(பிலிப்பியர் 3:20, 21). ஹத்தரங் ஏரு யஜமானனை அதராள் ஸ்நேஹி கொட்டத்தக்?

பாபத்திரீ அடிம நூகங் அடிசேஷன்பிக்கெப்டுவர்க்கூ வாஸ்த வத்திலுல்ல ஸாதந்தூயம் கிள்டு என வீணெடுப்புக்காரனில் களெட்டதான் கழியும். “ஸாதந்தூயத்தினாயி கிள்டு நமை ஸாத ந்தராக்கி, அத்தயாற் அதில் உரச்சு நின்ப்பின்; அடிமநூகத்தில் பிளையும் குடுணிப்போகருத்” (ஸ்லாத்யர் 5:1). கிள்டுவின்ற அனு ஸரளம் என நூகங் நாம் ஏற்கெவோச் மோஶயை நூயைப் பாளம் என அடிமதவும் நாம் வலிசூரியும். பத்ரோஸ் ஹு ஸாதந்தூயத்தை ஸ்த்ரி பரியும். “அத்தயாற் நமை பிதாக்க நால்கூம் நமூக்கூம் சூம்புவான் கழிண்ணத்தில்லாத நூகங் ஸ்திப்புமா ருட கழுத்தில் வெப்பான் நின்வச் சூப்போச் செவ்வத்தை பரிசுக்க கூனாது என்று?” (பெவுத்திகச் 15:10).

அனுஸ்ரவம் நூகங் ஏற்கெவோன் மனஸ்துல்லவர்க்கூ மனோஹர ரமாய ஸாதந்தூமாள் லாலிக்கூனத். யேஶு பரியும். நின்வச் ஸதூம் அரியும், ஸதூம் நின்வசை ஸாதந்தராக்கருக்கரும் செய்யும் (யோஹானாஸ் 8:32). ஸதூம் அனுஸ்ரவிக்கெவோஶாள் பாபத்திரீ அடிமதத்தில் நின்மு நமூக்கூ ஸாதந்தூம் கிடுகூனத் (ரோமர் 6:16 -18). ஸதூம் அனுஸ்ரவிக்கெவோச் அத்தாக்கச் சீரமல்பீக்கிரக பெப்டும் (பத்ரோஸ் 1:22). புதிய நியமம் ஸாதந்தூயத்திரீ திக்ணத ப்ரமாணமாள். செவ்வ நமை ஸுவிஶேஷத்தாற் விஜிச்சு வேர்திரிச்சிரிக்கயாள். “ஸஹோதரங்கார நின்வச் ஸாதந்தூயத்தி நாயி விஜிக்கெப்டுகிறிக்கூனம். ஹு ஸாதந்தூயம் ஜயத்தினு அவசு ரமாக்கூக் மாற்றம் செய்யாதெ ஸ்நேஹத்தாற் அனேயானும் ஸேவி ஸ்தின்” (ஸ்லாத்யர் 5:13). ஹனாத்தை மதவரமாய அத்துக்கச் சீரமை தத்தை பாபத்தினு அடிமக்குக்களி வெச்சுகொள்ளு மருத்துவர்க்கூ ஸாதந்தூயத்தை வாஶ்வானம் செய்யுமாவராள். ஏருத்தான் ஏதினோடு தோல்க்கூனமுவோ அதினு அடிமபெப்டுக்கயாள். அன்வெனயுத்து வர்க்கூ வேள்ளி ஹனி ஏரு யாஹவும் அவசேஷிக்கூனில்ல. நிதியில் க்ஷாவியி மாற்றமேயுத்து (2 பத்ரோஸ் 2:19-22).

അസ്രവിം
ഹാൻസ്. ജെ. സി

ദൈവ വചനം പ്രസംഗിക്കുന്ന വേദികളിൽ എല്ലാം തന്നെ മുഴ അങ്കേക്കശ്രക്കാരുള്ള പേരുകളിൽ ഒന്നാണ് അബൈഹാം. പിതാക്കമോ രുട പട്ടികയിലാണ് അവന്റെ പേര് വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായി അറിയപ്പെടുന്നത്. കാരണം അവന്റെ വിശ്വാസം ദൈവത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവം അരുളിചെയ്തതിനെ സംഗ്രഹിക്കാതെ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തവനാണ് അവൻ. അവനു ദൈവം വാഗ്ദാനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നിരവധി പ്രത്യേകതകൾ അവന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ട്. വിശ്വാസത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ ആയിരുന്നു. ബൈബിൾ വായിച്ചു മനസിലാക്കിയവരുടെ മനസ്സിൽ അബൈഹാമിന്റെ ചിത്രം എപ്പോഴും ഉണ്ടാകും. തിരുവെഴുത്തിൽ അവനെ കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ഇവിടെ എടുക്കാം.

ബൈബിൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് പാപത്തിൽ വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യരെ ക്രിസ്തുവിൽ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനെ വിശദമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ്. ബൈബിളിലെ ആദ്യ പുസ്തകമായ ഉല്പത്തി അണിത്താലേ ബൈബിൾ മനസ്സിലാക്കയുള്ളൂ. ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ വ്യക്തികളിൽ പ്രാമുഖ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിനുടമയായിരുന്നു അബൈഹാം. മർഹാവംശാവലി ആദാമിന്റെ സന്തതി ശേത്തിൽ നിന്നു നോഹയുടെ സന്തതി ശേത്തിൽ നിന്നും തുടർന്നു അബൈഹാമിനെ വിളിച്ചു മർഹാദേശത്തിന്റെ തന്നെ പിതാവാക്കി തീർന്നു. ഒരു ദേശത്തെ മറ്റൊരു ദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വേർത്തിരിച്ചു നിർത്തുവാനായി അബൈഹാമിനെ അവന്റെ പിതൃദേശത്തു നിന്നു മാറ്റി. “സ്ത്രീയുടെ സന്തതി” ആയ മർഹാദയെ കൊണ്ടു വരുവാൻ ദൈവം രൂക്ഷിയ ആൺമീയ സ്ഥാപനമായുരുന്നു അത്.

മറ്റാരിലും കണ്ടിട്ടില്ലോത്ത വിശ്വാസം അബൈഹാമിൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്. തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക, “അബൈഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു, അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നു ണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ അങ്കേ അബൈഹാമിന്റെ മകൾ എന്നു അറിവിന്റെ എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസം മുലം ജാതികളെ രക്ഷിക്കുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു മുൻകണ്ടിട്ടു നിന്നിൽ സകല

ജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നുള്ള സുവിശേഷം അബൈ ഹാമിനോടു മുമ്പ് കുട്ടി അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ അബൈഹാമിനോടുകൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു (ഗലാത്യർ 3:6-9).

ദൈവക്ഷേപയുടെ അനുഗ്രഹം നാം സീക്രിക്കുന്നത് വിശ്വാസ തതാലാണ്. ന്യായപ്രമാണം വരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഒരു വിശ്വാസ പ്രവൃത്തി ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് അബൈഹാമിൽ നാം കാണുന്നത്. ഇന്നും ദൈവം നമ്മുണ്ടാക്കിപ്പഠിക്കുന്നത് വിശ്വാസത്താലാണ്. ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കുവാൻ സ്ഥിരമായ വിശ്വാസം അനിവാര്യമാണ്. പഴയ നിയമത്തിൽ വിശ്വാസത്തിനു മാതൃകയാക്കാവുന്നത് അബൈഹാമിനേയാണ്. എബ്രായലേവകൾ വിശ്വാസത്തെ നിർപ്പച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട് (എബ്രായർ 11:1). പഴയ നിയമ വിശ്വാസ വീരമാരുടെ പട്ടിക തന്നെ ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പകുഷ അബൈഹാമിന്റെ വിശ്വാസം എടുത്തു കാണിക്കുന്നു: അവനുണ്ടായിട്ടുന്ന വിശ്വാസം നമുക്ക് ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുക. "... എന്നാൽ അബൈഹാമിനും അവന്റെ സന്തതിക്കും വാഗ്ദാതങ്ങൾ ലഭിച്ചു. സന്തതികൾ എന്നു അനേകരെക്കുറിച്ചല്ല നിന്റെ സന്തതിക്കും എന്ന് ഏകനെനക്കുറിച്ചതേ പറയുന്നത്. അതു ക്രിസ്തു തന്നെ. നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എങ്കിലോ നാം അബൈഹാമിന്റെ സന്തതിയും വാഗ്ദാതത പ്രകാരം അവകാശികളും ആകുന്നു" (ഗലാത്യർ 3:15, 25-29).

രോമാ ലേവന്തത്തിൽ അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലോസ് അബൈഹാമിനെ പരാമർശിച്ചു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക, "എന്നാൽ നമ്മുടെ പുർണ്ണപിതാവായ അബൈഹാം ജയപ്രകാരം എന്തു പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു? അബൈഹാം പ്രവൃത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അവനു പ്രശംസിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ട്, ദൈവ സന്നിധിയിൽ ഇല്ല താനും. തിരുവെഴുത്തു എന്തു പറയുന്നു? അബൈഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നു തന്നെ. എന്നാൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനു കുലി കണക്കിട്ടുന്നത് കൂപയായിട്ടില്ല. കടമായിട്ടുതെ. പ്രവർത്തിക്കാത്തവർ എങ്കിൽ തന്നെ നീതീകരിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മനുഷ്യങ്ങൾ ഭാഗ്യം ഭാവീഭ്യം വർണ്ണിക്കുന്നതു: അധർമ്മം മോചിച്ചും പാപം മരിച്ചും കിട്ടിയവർ ഭാഗ്യ

വാദ്ധാർഡി കർത്തവ്യപര പഠന കണക്കിടാത്ത മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഈ ഭാഗ്യവർണ്ണനം അബൈഹാമിനു വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നതു നാം പറയുന്നത്. എങ്ങനെന്നയാണ് കണക്കിട്ടത്? പരിചേരേബന്നയാലോ? അഗ്രചർമ്മത്താലോ? അഗ്രചർമ്മത്താലും. അഗ്രചർമ്മത്തിൽ വെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസ നീതിക്കു മുട്ടു യായി പരിചേരേബന്ന എന്ന അടയാളം അവനു ലഭിച്ചതു അഗ്രചർമ്മത്തെ തേരുക്കുക വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു കുടു നീതി കണക്കിട്ടുവാനുകൾ വണ്ണും. താൻ അവർക്കുള്ളാം പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിനു വിശ്വാസികളായും പരിചേരേബന്നക്കാർക്കും അവൻ പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ” (രോമർ 4:1-12).

അബൈഹാം തന്റെ ജീവിതത്താൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. (1) അവൻ പിത്യുദേശത്തയും ചാർച്ചക്കാരേയും അവനു വിട്ടുപോകേണ്ടതായി വന്നു. (2) ദൈവം അവനു മറ്റാരു ദേശം അവകാശമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. (3) അവനു ഒരു വലിയ സന്തതി ലഭിക്കും. അതും വാഗ്ദാനമായിരുന്നു. (4) അവനിൽ സകല ജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. ദൈവം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നടത്തു വാനിരുന്ന അനുഗ്രഹം അബൈഹാമിനു മുൻകൂട്ടി വാഗ്ദാനതം ചെയ്തു. ഭാവിയിൽ സംഭവിപ്പാനിരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അബൈഹാം ഉച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അബൈഹാം ദൈവത്തെ സ്വന്നഹിച്ചിരുന്ന തുക്കൊണ്ട് അനുസരണം അവനു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദൈവ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിവർത്തിക്കപ്പെടുവാൻ ചില നിബന്ധനകൾ വെക്കും. ആ നിബന്ധനകൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതു ദൈവത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു തുല്യമാണ്. അതു നിറവേറ്റുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കണം. ദൈവം മനുഷ്യരിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അതു തന്നെയാണ്. ദൈവം പണ്ഡുപിതാക്കന്നാരിൽ കുടെയാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് സത്യമാണെന്നു അവൻ വിശ്വസിച്ചു. അവിശ്വാസമാണ് പലരെയും പാപം ചെയ്യിക്കുന്നത്. അബൈഹാമിനു ദൈവത്തിൽ പുർണ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു: തന്റെ ഭാര്യയും മക്കളെയും അവൻ ആ വിശ്വാസ മാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു.

താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നറിയാതെയാണ് അബൈഹാം വീടുവിട്ടത്. പടി പടിയായിട്ടാണ് ഓരോനു ദൈവം അവനു കാണിച്ചു കൊടുത്തത്. യഹോവയുടെ വാഗ്ദാനം അനുസരിച്ചായിരുന്നു

അവൻ കനാൻ ദേശത്ത് എത്തിയത്. ദൈവം അബേഹാമിനോടു ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. അവനു ദൈവം കൊടുത്ത സന്തതിയായ യിസപ്പാക്കിൽ ആ വാഗ്ഭാഗം പുതുക്കിക്കൊടുത്തു. മഹിലയെ അവൻ വംശപാരമ്പര്യത്തിൽ കുടു കൊണ്ടുവരികയാണ് ദൈവ ത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ദൈവപദ്ധതിയിൽ അബേഹാം ഒരു പാത്രമായിരുന്നു. ഓരോ കാലാല്പുത്തിൽ ദൈവം ഓരോരുത്തരെ തന്റെ പദ്ധതി നടത്തിപ്പിനായി ഉപയോഗിക്കും. പരിശുദ്ധനായ ദൈവം പാപത്തിലകപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ അതിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ വഴി ഒരുക്കുകയായിരുന്നു.

നാം നേരത്തെ കണ്ടു അബേഹാമിന്റെ വിശ്വാസം അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു. പാപികളുടെ പാപം നീകൾ അവരെ ദൈവത്താടു ബന്ധിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു യേശു ക്രുഷിൽ മരിച്ചത്. അവൻ യാഗത്താടു ബന്ധപ്പെടുന്നവരുടെ പാപങ്ങൾ പോകി അവരെ അവൻ നീതീകരിക്കുന്നു. മരിച്ചവർത്തിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴു നേറ്റുകൊണ്ടു യേശുവിനു മനുഷ്യരെ നീതീകരിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ലഭിച്ചു. ക്രിസ്തുവിൽ നാം നീതീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ നമുക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നു സ്ഥാധാനം ലഭിക്കും. പക്ഷെ അതിനു നാം കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കണം.

“വിശ്വാസത്താൽ അബേഹാം തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടു വാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്ക് യാത്രയാകുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാരെ അനുസരിച്ചു എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ വാഗ്ദാതത്തത്തിനു കുട്ടവകാശികളായ യിസപ്പാക്കിനോടും യാക്കാബിനോടും കുടു കുടാരങ്ങളിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു ദൈവം ശില്പിയായി നിർമ്മിച്ചതും അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതുമായ നഗരത്തിനായി കാത്തിരുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ സാരായും വാഗ്ദാതത്തം ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടും പുത്രത്വാർപ്പനത്തിനു ശക്തി പ്രാപിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഒരു വനു മൃതപായനായവനു തന്നെ. പെരുപ്പത്തിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പോലെയും സന്തതി ജനിച്ചു.

വിശ്വാസം കുടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും സാഖ്യമല്ല. അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവർ തന്നെ അനേകഷിക്കുന്ന

വർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ ആണെന്നു വിശദസിക്കണം (എബ്രായർ 11:6). “അതുകൊണ്ടു മഹാപ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ യെരും തള്ളിക്കളെയരുത്. ദൈവപ്പേശ്ഡം ചെയ്തു വാഗ്ദാതം പ്രാപി പ്ലാൻ സഹിഷ്ണുത നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. എന്നാൽ എന്തേ നീതി മാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും. പിന്മാറുന്നു എങ്കിൽ എന്തേ ഉള്ള തത്തിനു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല. നാഞ്ചാ നാഗരത്തിലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ കുട്ടത്തിലൂടെ ആകുന്നു” (എബ്രായർ 10:35-39).

പേരില്ലാത്ത സഭ ഡെന്റിസ്. ജി

ഈ ലോകത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സഭകൾ ഉണ്ട്. മാനുഷിക നാമങ്ങളാൽ അറിയപ്പെട്ടുന്നവയാണ് ഭൂതിഭാഗവും. പുതിയ നിയമത്തിലെ സഭ ഒരു നാമ യെയ വിഭാഗമോ, ഭിന്നികപ്പെട്ട കുടമോ അല്ല. പുതിയ നിയമ സഭയെ എത്തകിലും ഒരു പ്രത്യേക നാമത്തിൽ മാത്രം അറിയപ്പെടുന്നില്ല എന്നതും സ്ഥരണായമായും. ഇതു സഭയുടെ വിശേഷ സ്വഭാവത്തെ ഏടുത്തു കാണിക്കുന്നു. വൈബിളിലെ സഭ കണ്ണടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എത്താരാശ്രക്കും അതു സാധിക്കും. തിരിച്ചറിയാവുന്ന രീതിയിലാണ് സഭയെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നാമയെയുള്ള വിഭാഗങ്ങൾക്കുള്ളതു പോലെയുള്ള സ്വന്തമായ നാമം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്കില്ല എന്നു തുറന്നു പറയണ്ട്. പ്രത്യേക കമായി സ്വീച്ചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പേരുകൾ നാമയെയുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ അഥവാ വിഭാഗങ്ങളാണ്. എന്നാൽ പുതിയ നിയമ സഭ അങ്ങനെയല്ല. അതിനെ കർത്താവിന്റെ ആലയം എന്നും, ദൈവ ഭവനം, എന്നും കർത്താവിന്റെ ശരീരം, ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം എന്നെല്ലാം വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെതാഴെ ഒരു പേരില്ല. വിലു മതിക്കാനാവാത്ത ഒരു ദൈവീക സ്ഥാപനമാണ് സഭ. സഭയുടെ മുല്യവും റാടനയും ഒന്നു വേരെ തന്നെയാണ്. അനേകം പേരിൽ സഭയുടെ വിലു എന്നെന്നു മനസിലാക്കാത്തവരാണ്.

പുതിയ നിയമം എഴുതപ്പെട്ട ശേഷം മാത്രമാണ് നാമയെയുള്ള സഭ

കൾ ആരംഭിച്ചത് അപ്പോസ്റ്റലുമായുള്ള കാലഗ്രഹണം ആരുപദ്ധതം ക്ലോൺ അതിനുത്തരവാദികൾ. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ പേരിൽ, ശരിയായും പരിജ്ഞാനില്ലായും കാഡർമ്മത മുൻനിർത്തി ആളുകൾ വേർപ്പിരിയാൻ തുടങ്ങി. അണേക കാരണ അശ്ര അവർക്കു പറയാൻകൊണ്ടും വിഭജിക്കപ്പെട്ടവരുടെ താത്തിക മായ തീരുമാന പ്രകാരം ഒരോ പേരിൽ അവർ അറിയപ്പെടുന്നു. അതു ചില അധികൃത നിയമങ്ങളെല്ലാം ചൊല്ലി അറിയപ്പെട്ടതാകാം; പ്രത്യേക സഭാ സിഖാന്തങ്ങൾ നിമിത്തം ആകാം; പ്രവർത്തനങ്ങൾ തീലും ആരാധനയിലും അനുവർത്തിക്കുന്ന രീതികൾ നിമിത്തമാക്കാം; നടത്തിപ്പുകാരെ പ്രത്യേകമായി അറിയപ്പെടണം. എന്നാം കാരണമാ കാം. അവർക്കുജൂളും വ്യത്യാസം എന്തെന്നു തെളിയിക്കാൻ അവർ മറ്റു ഉപാധികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നു. അങ്ങനെ വ്യത്യസ്തനാമയെ വിഭാഗങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു. പരിഞ്ഞു കേൾക്കാറുള്ളുന്നായീകരണമിതാൺ ഈ പേരുകൾ കൂടാതെ എങ്ങനെ ഇവയെ എല്ലാഭാര്ത്തിരിച്ചിരായാണ്. പറ്റാം? എന്നതാണ്. അവരുടെ ഉദ്ദേശം തന്നെ വ്യക്തമാ കുന്നത് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയേണ്ടതേ. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഈ വിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നാ കേണ്ടതേതേ (യോഹാനാൻ 17). അതുകൊണ്ട് പുതിയ നിയമത്തിൽ പേര് ഇല്ലാത്തവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. കർത്താവോ കർത്താവിന്റെ സഭയോ നാമയെയു വിഭാഗങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല. കാരണം അവ ദൈവ വചനത്തിലില്ല.

പേരില്ലാത്ത സഭ എന്നു പറയുന്നോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നതാണ്? യേശു വാദത്താനും ചെയ്ത സഭക്കു ഒരു പ്രത്യേക പേര് കർത്താവ് നൽകിയിട്ടില്ല (മതതായി 16:18). “ഞാൻ എൻ്റെ സഭയെ പണിയും” എന്നു പറഞ്ഞു. അതു പണിയുകയും ചെയ്തു ((പ വ്യത്തി 2:38-47). അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ സഭയോടു ചേർത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. പിതാവായ ദൈവം തന്റെ പുത്രനിൽ കുടെ സ്ഥാപിച്ചതായ എക സഭ ആരംഭം മുതൽ അറിയപ്പെട്ടതു ഒരേ രീതിയിലാണ്. വചന പരമായ തെളിവുകൾ നാമയെയു വിഭാഗങ്ങൾക്കു ഇല്ലാണു മാത്രമല്ല. തിരുവെഴുത്തിനു അനുമായ പേരുകൾ എടുത്തു കൊണ്ടു അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവയാണ് അവ. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സഭയെ എത്തല്ലാം രീതിയിൽ അറിയപ്പെട്ടു എന്നു ദൈവ

തനിന്നേ അരുളപ്പട്ടകളെ പരിഞ്ഞോധിക്കുവാൻ..

1. എക്ക് സദ (മത്തായി 16:18) യേശുകീസ്തു ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞു സദ എന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനും അതിന്റെ നേരത്തായ മതപരമായ ഒരു അർത്ഥമല്ലോ ഉള്ളത്. ശ്രീക്കൃഷ്ണ ഭാഷയിൽ “എഴുപ്പിയാ” എന്ന വാക്കിനു വിളിക്കപ്പെട്ടവയുടെ കുട്ടാളം അർത്ഥം. പുതിയ നിയമ ഭാഗത്തു കൊപിച്ചംരായപ്പക്കുത ജനക്കുടാതെ പരാമർശിക്കുന്നതിനും ഇതു വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തി 19:32, 41). ധർമ്മ സദ എന്നും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തി 19:39). കർത്താവ്, തനിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കാൻ വിളിച്ചു വേണ്ടി രിച്ചവരെയാണ് സദ എന്നു വിളിക്കുന്നത് (മത്തായി 11:26, 28; 2തെ സലോനിക്കുർ 2:14; 1പത്രാസ് 2:9).

2. ക്രിസ്തുവിന്നേ സദകൾ (അമർ 16:16).. ഈവിടെ പരലോസ് ഓരോ പ്രദേശത്തുമുള്ള പ്രാദേശിക ഇടവകകളെ പറ്റി സംസാരിക്കയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്നേ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ സുചിപ്പിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സദ അരുടേതാണ് എന്നു മനസിലാക്കത്തക്ക് ഉപയോഗമാണ് പറയപ്പെടുന്നത്, ആ വ്യക്തിയുടേതാണ് അതെന്നു നിസം ശയം പറയാം. ഉടമസ്ഥന്നേ അവകാശത്തെ നാം ഇതിൽ കണ്ണുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്നേ സദ എന്ന നാമനിർദ്ദേശം ശരിയോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ശരിയായതു എന്നു തന്നെയാണു ഉത്തരം. തിരുവെഴുത്തിൻ പ്രകാരമുള്ള സദയെ അങ്ങനെ അറിയപ്പെടുന്നതു തികച്ചും അനാർത്ഥമാണ്. പക്ഷേ അതു സ്വന്തമായ ഒരു നാമമെന്നു ധരിക്കരുത്. ചർച്ച ഓഫ് ക്ലേസിറ്റ് ഉപദേശമെന്നോ, ചർച്ച ഓഫ് ക്ലേസിറ്റ് ഉപദേശടക്കമൊർ എന്നോ പറയുന്നതു തികച്ചും തെറ്റാണ്. ക്രിസ്തുവിന്നേ സദ എന്നതു ദൈവത്തിന്നേ സദയാണ് അതു കർത്താവിന്നേ ശരീരമാണ്. തുല്യ മുല്യവും തുല്യമായ അർത്ഥമവുമാണ് അതിനെല്ലാം ഉള്ളത്. എന്നാൽ ഈ നാമത്താൽ അറിയപ്പെടുകയും വചന വിരുദ്ധമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഫലമില്ല:

3. ദൈവ സദകൾ (തെസലോനിക്കുർ 2:13, 14): ഈ നാമനിർദ്ദേശവും ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം ഇടവകകളും സദയും ആകുന്നു. എല്ലാറ്റിന്നേയും ഉടമസ്ഥൻ കുടങ്ങാണ്ടെങ്കിലും അറിയുവാൻ ഉപയോഗിച്ചു നാമങ്ങളല്ല അത്. ക്രിസ്തുവിന്നേ സദ

കളെ ദൈവ സഭകൾ എന്നും ദൈവ സഭകളെ കീസ്തുവിണ്ട് സഭ
കൾ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

എത്രക്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിൽ എത്രക്കിലും പ്രദേശത്ത് വാക്ക്
ത്തിൽ കാണുന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന എന്നു അവകാശപ്പെട്ട
തുകൊണ്ട് അതു കർത്താവിണ്ട് സഭ ആകുന്നില്ല. നാമനിർദ്ദേശം
നല്ലതു തന്നെയാണ്. പക്ഷേ മറ്റു കാര്യങ്ങളും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്.
അതിന്റെ സംഘടന, പ്രവർത്തനം, ആരാധന, ഉദ്ദേശം, ഉപദേശം
എന്നിവ തിരുവെച്ചുത്തിന് പ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ അതു കർത്താവിണ്ട്
സഭയല്ല എന്നു നിസംശയം പറയാം. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ
കാര്യങ്ങളും ദൈവഹിത പ്രകാരം ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ മാത്രമെ ആ
സഭ ദൈവത്തിന്റെതു എന്നു പറയാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ.

ദ്യത്വാരെ കുറിച്ച്
ചില ചിന്തകൾ.
ഡൗറിയു. എ. ഹോളേ

മനുഷ്യരക്കാൾ അൽപ്പം ഉയർന്ന സ്ഥാനവുമായി സുഷ്ടിക്കു
പ്പെട്ട സർബ്ബീയ വാസികളാണ് ദുതനാർ (സക്രീംതനം 148:1-5;
കൊലബാസ്യർ 1:6). ആയിരക്കണക്കിന് ദുതനാരെ വെളിപ്പാട് പുസ്ത
കന്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട് (വെളിപ്പാട് 5:11-14). അവരിൽ രണ്ടുപേ
രുടെ പേര് സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിബായേൽ എന്നും ഗബീയേൽ എന്നും
(ലുക്കാസ് 1:19; വെളിപ്പാട് 12:7). പുല്ലിംഗരുപത്തിലാണ് ദുതനാരെ
പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. നല്ല ദുതനാരും മോശപ്പെട്ട ദുതനാരുമുണ്ട്
(2പാത്രാസ് 2:4; യൂദാ 6). വാഴചകൾ, അധികാരജങ്ങൾ, സിംഹാസ
നങ്ങൾ എന്നീ പദങ്ങൾ ദുതനാരോടുകൂടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്
അവരുടെ പ്രവർത്തികളെ കാണിക്കുന്നതിനാണ്. ദൈവത്തിന്റെ
പ്രതിനിധികളായി ദൈവിക കരുതലോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അയ
ക്കുന്നവരാണ് അവർ (മത്തായി 18:10; പ്രവൃത്തി 12:15).

“ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളം നീ
എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിനിക്കെ എന്നു ദുതനാരിൽ ആരോടെക്കിലും
വല്ലപ്പോഴും അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അവർ ഒക്കയും രക്ഷ പ്രാപി
പ്പാനുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷക്കു അയക്കപ്പെടുന്ന സേവകാനാക്കളെ

ല്ലയോ?"(എബ്രായർ 1:13, 14). ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടേയും വലിയ ശത്രുവാൺ പിശാച് (യോഹനാൻ 8:44; 1തിമൊമെയാസ് 3:6; 1പത്രാസ് 5:8, 9). സാത്താനും ദുതനാർ ഉണ്ട് (മത്തായി 25:41). ഫേശുക്കിസ്തുവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ശുശ്രൂഷാ വേളയിൽ സാത്താനും ദുതനാരും ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തി 10:38).

പിതാവായ ദൈവം സോദോമിലേയും ഗോമോറയിലേയും ദുഷ്ട ജനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം തന്റെ ദുതനാരെയാണ് അയക്കുന്നത്. ഈ പട്ടണങ്ങളുടെ ഭാവി എന്നാകുമെന്നറിയിക്കാൻ ദൈവം, രണ്ടു ദുതനാരെ അയക്കുന്നുണ്ട് (ഉല്പത്തി 12:1; എബ്രായർ 13:2). സോദോമിനേയും ഗോമോറയെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ലോത്തിനേയും കുടുംബത്തെത്തയും രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം രണ്ടു ദുതനാരെ അയക്കുന്നുണ്ട് (ഉല്പത്തി 19:1, 2). ഈ സംഭവം ഇന്നു ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് അർത്ഥവാത്തായ പ്രാധാന്യം കാണിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. ദുഷ്ട ജനങ്ങളുടെ നാശത്തിൽ നിന്നു നീതിമാനാരെ ദൈവം മാറ്റിനിർത്തും. അവൻ അതിനായി ദുതനാരെ നിയോഗിക്കും എന്നതാണ് ആശ്വാസം (ലുക്കാസ് 17:26-32).

ഹാഗാർ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞതു നടന്നപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ ഒരു ദുതനെ അയച്ചു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് ശക്തിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി (ഉല്പത്തി 16:7-11). മോശയുമായി ആശയ വിനിമയം നടത്തുന്നതിനു ദൈവം ദുതനെ നിയോഗിക്കുന്നുണ്ട് (പുറപ്പാട് 3:2). ദൈവത്തോടു മത്സരിച്ച ബിലെയാർഡിനെയും യിസായേലിനെയും ദൈവം ദുതനെ അയച്ചു ശാസ്ത്രിക്കുന്നുണ്ട് (സംഖ്യാപുസ്തകം 22:23-35). ദൈവ നിർദ്ദേശം മനുഷ്യർത്തിൽ എത്തതിക്കുന്നതിന് ദൈവം തന്റെ ദുതനാരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യർക്കും ദൈവത്തിനും മലേം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സന്ദേശ വാഹകരായിരുന്നു ഈ ദുതനാർ.

ഗിദയോൻ്റെ കാലത്ത് ദൈവം തന്റെ ദുതനെ അയച്ചു മിദ്യാ ന്യരേയും അമാലേക്കരേയും തോൽപ്പിക്കുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട് (നൃാധാരിപമാർ 6:1-38). ദൈവഹിതത്തിനു വിപരീതമായി ജനങ്ങളുടെ കണക്കെടുപ്പ് നടത്തിയ നായകനായിരുന്ന ഭാവീഭാൻ്റെ ഈ പ്രവർത്തി നിമിത്തം ദൈവം നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ദുതനാരെ അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഭാവീൽ മാനസാന്തരപ്പ്

ട്ടത്തുകൊள്ക് അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു (2 അമൃവേൽ 24). വലിയൊരു പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു എല്ലിയായു യിസൈബെലിഞ്ചീ മേൽ വിജയം കൈവരിക്കുവണ്ണി ദൈവ ദുതൻ സഹായിച്ചു. അവൻ ജീവനു മേൽ ഭീഷണി ഉയർത്തിയവളായിരുന്നു തീസ്വേം. അവൻ പോരേബിലേക്കു ഓട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ പെച്ചു അവൻ മരിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു എന്നു കരുതി. പ്രക്ഷ ദൈവ ദുതൻ അവനു ആഹാരവും വെള്ളവും കൊടുത്തു സംരക്ഷിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തി. വിശ്വാസത്തിൽ നില നിന്നാൽ നിങ്ങളേയും അവൻ വാദ്ധംജോതിൽ ആഗ്രഹിക്കും. ഏകദൃഥം സ്ഥാദയിക്കരുത്.

പുതിയ നീയമത്തിൽ ദുതനാർ കുറിച്ച് യാരാളം വിവരങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. കർത്താവിഞ്ചീ ഒരു ദുതൻ സൈവര്യാവിനു പ്രത്യേകംനായി എല്ലിശബ്ദത്ത് അമ്മയാകുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട് (ലുക്കാസ് 1:11-15). യോഹന്നാൻ സ്കാപകന്റെ ജനനത്തെ അറിയിച്ച് ദുതന്റെ പേരു ഗ്രാമിയേൽ എന്നായിരുന്നു (ലുക്കാസ് 1:19). യേശുവിന്റെ അമ്മയായി തീർന്ന മരിയകും ദുതൻ പ്രക്യൂക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി (ലുക്കാസ് 1:26-38). യോസൈഫിനും ദൈവ ദുതൻ വന്നു മരിയയുമായുള്ള വിവാഹ വാദ്ധംജോതിൽ നിന്നു പിൻമാറേണ്ടതില്ല എന്ന അറിയിപ്പു നല്കി (മത്തായി 1:18-25).

ഒമ്പത്താലേറ്റിൽ യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ ദുതനാർ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യവുമായി വന്നു ദൈവത്തെ സ്ത്രുതിക്കയുണ്ടായി (ലുക്കാസ് 2:8, 20). യേശുക്രിസ്തു യോഹന്നാനാൽ സ്കാനം എറ്റു ശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന്റെ മേൽ പ്രാവൈനപോൽ വരികയുണ്ടായി. അവനെ കുറിച്ച് പ്രശംസനിയമായ ദൈവ ശബ്ദം കേട്ടു. പിന്നീട് പിശാച് യേശുവിനെ പരിക്ഷിക്കയുണ്ടായി (മത്തായി 4:1-11). ഈ പരിക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം കർത്താവ് വിജയകരമായി നേരിട്ടു അപ്പോൾ ദുതനാർ വന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കയുണ്ടായി. അഭിമുഖീകരിക്കാനിരിക്കുന്ന വേദനാജനകമായ സന്ദർഭത്തെ കുറിച്ച് ഓർത്തു വിഷമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ദൈവദുതൻ വന്നു അവനെ ശക്തീകരിക്കയുണ്ടായി (ലുക്കാസ് 22: 43).

ഭാമിക ശുശ്രൂഷകു ശേഷം അവൻ മരിക്കയും മുന്നാംനാൾ ഉയിർത്തേണ്ടുനേറ്റ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു (യോഹന്നാൻ 17:4; 19:30). യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദി

ക്കുന്ന മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ കൂടുതൽ വായിക്കുക (മൺഡലാസ് 16:19; ലൂക്കാസ് 24:50). യേജുക്രിസ്തുവിന്റെ ഇയിൽക്കണ്ണത്തുനോല്പിനു സ്ഥാക്ഷികളായി ഒരുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച അദ്ദേഹവും പുരുഷരാർ പറ്റി പരയുന്നുണ്ട്, അവർ ക്രിസ്ത്യാരാധിത്വാനു (ലൂക്കാസ് 24: 1-7; യോഹൻണാസ് 20:13).

ഈ സ്ഥാപിതമായ ശേഷം അതിന്റെ വളർച്ചക്കു സുപ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നതായി നമുക്ക് തുറ ദുതമാരൽ കാണും. അപേം സ്തലമാരൽ അന്നു പിടിച്ചു തകവിലാക്കിയെങ്കിലും ദുതമാർ അതു തകരമായി അവരെ മോചിപ്പിച്ച് താഴെലുടെ വേല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട് (പ്രവൃത്തി ക:17-23). സുവിശേഷക്കനായിരുന്ന ഫിലിപ്പാസിനോടു ഒരുവരുതന്നെ തയ്യറാലേമിൽ നിന്നു ഗണ്ണ ക്കുള്ള വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറയുന്നുണ്ട് (പ്രവൃത്തി ക:26-28). ദുതൻ അവനു വഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സുവി ശേഷം പ്രസംഗിച്ചത് ഫിലിപ്പാസ് ആയിരുന്നു. ദുതമാരല്ലാം കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞക്കൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും സർഗ്ഗിയെ ദുതമാരയല്ല സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ നിയോഗി കുന്നത്.

മനസ്സിനെ ഉറക്കിക്കുക ഹോർജേൻ. എസ്

എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതാണല്ലോ മനസ്. മനസാക്ഷി, മാനസികം വസ്തു, ശരിയായ ചിന്ത എന്നിങ്ങനെന സാധാരണ നാം ഉപയോഗി ക്കുന്ന വാക്കുകൾ മനസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണ്. ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യർക്ക് ഉണ്ടാക്കാതെ അശാശ്വര കരമായ ഒന്നു തന്നെയാണ്. പത്രാസ്, തന്റെ ലേവന്തതിൽ മന സിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മനസ് ഉറപ്പിച്ചു നിർമ്മാരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷ തയിക്കൽ നിങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള കൂപയിൽ പൂർണ്ണ പ്രത്യാഗ വെച്ചു കൊശവിൻ” (1പത്രാസ് 1:13). പുരാതന കാലം മുതൽ ആളുകൾ വിഷമകരമായ ജോലി ചെയ്യുന്നോഴും ഓട്ടുനോഴും അവരുടെ അയഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മുറുക്കി കെട്ടുകയോ ബെൽറ്റ്

ഇട്ടു മുറുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഈത് അവരുടെ പ്രവർത്തനിക്കോ മാറ്റത്തിനോ തടസം സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാണ്. അതേ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശവുമാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വേദാഗത്തിൽ ഉള്ളത്. മനസിനെ കെട്ടി ഉറപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

പരത്രാസിന്റെ ലേവനം, ക്രിസ്തുവിൽ ആയിരീർന്നവർക്കുള്ള താണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ചിന്താശക്തി സുക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ മനസിലേക്ക് പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അധികം ചിന്തകൾ വരാറുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മനസ് ഉള്ളകാറുണ്ട്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി, തന്റെ പ്രവർത്തനി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവന്റെ അമ്ഭവാ അവളുടെ മനസിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തണം ചില ആളുകളുടെ കൈകാല്യകൾ തളർന്നു കിടക്കുകയാണ്. രോഗബാധയാണ് കാരണം. രോഗബാധ മനസിനെ മുരടിപ്പിക്കും. പ്രവർത്തന യോഗ്യമാക്കണമെങ്കിൽ രോഗ വിമുക്തമാകണം. മനസിന്റെ ബലഹീനത ശരീരത്തെയും ഖാധിക്കും. ആരോഗ്യകരമായ മനസുള്ള ഒരാൾ തന്റെ പ്രവർത്തനികളിൽ ആരോഗ്യമുള്ളവനായിരിക്കും.

കർത്താവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ച് ജീവിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മനസിൽ ചില ചിന്തകൾ വിട്ടുപോകും. അതിനു പകരം മറ്റു ചിലതു കടന്നുവരും. ആവശ്യമുള്ളതിനെ സുക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനാവശ്യമായതു സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകും. അപ്പോൾ ജീവിതത്തെ ക്രമവിരുദ്ധമാക്കി മാറ്റും. നമ്മുടെ ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരുക്കം ആവശ്യമാണ്. മനസ് ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ചിന്ത ശരിയായിരിക്കയില്ല. പ്രാർത്ഥനയും വായനയും ധ്യാനവും ഉപദേശവും എല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ശക്തമായ ഒരു മനസാണ്. മനസുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇതെല്ലാം ചെയ്യാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. പലർക്കും ഇതൊന്നും നടത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. കാരണം അവരുടെ മാനസീകാവസ്ഥ അതിനുകൂലമല്ല എന്നതാണ്. അവർ സ്വന്തമായി അവരുടെ മനസിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തണം. തിരുവെഴുത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് “ഇരുമനസ്സുള്ള മനുഷ്യങ്ങൾ വഴി കൾ ഒക്കയും അസ്ഥിരമാകുന്നു എന്നതെ (യാക്കാബ് 1:8). ഭാതികമായി നോക്കിയാലും ഇത് വാന്നത്തവമാണ്. ചില ആളുകളെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അവർ ഓനില്ലും സ്ഥിരമായി നിൽക്കാതിരിക്കുന്നതു കാണാം.

ആത്മീയമായും ചിലർക്കു സ്ഥിരതയില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം ഈതു തന്നെ.

ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു ദൈവ ശുശ്രൂഷകരായി നമ്മുടെ മനസിനെ എങ്ങനെനു നാം അച്ചടക്കത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നു എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നമുക്ക് സന്നോഷവും സമാധാ നവും കിട്ടുന്നത്. വേണാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നാം തന്നെ യാണ് നമുക്കു സന്നോഷവും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഇല്ലാതാക്കുന്നതും. തീരുമാനങ്ങളും ചിന്തകളും നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; അതിന്റെ ഫലമായി നമുക്ക് ചിലത് അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതിനു മറ്റായേറും പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല എന്നർത്ഥം. എന്നാൽ ദൈവാന്മാ പിന്നു കീഴ്ചപ്പെടുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവ സഹായം ലഭിക്കും. കർത്താവിൽ സന്നോഷിപ്പിൻ; സന്നോഷിപ്പിൻ എന്നു താൻ പിന്നെയും പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ സൗമ്യത സകല മനുഷ്യരും അറിയഞ്ഞു; കർത്താവു വരുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും പിചാരപ്പെടരുത്; എല്ലാറിലും പ്രാർത്ഥനയാലും അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്തന്ത്രാത്രങ്ങളാണു കുടു ദൈവത്തോടു അറിയിക്കയെത്തെ വേണ്ടത്. എന്നാൽ സകല ബുദ്ധിയേയും കവിയുന്ന ദൈവ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ നിന്നുവുകളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും ക്രിസ്തുവേദ്യവിൽ കാക്കും (ഹിലിപ്പിയർ 4:4-7).

ദൈവത്തിനു പുർണ്ണമായി എൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കാത്ത മനസ് സ്ഥിരമായിരിക്കുകയില്ല. ഒരാൾ സ്നനാനത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലാകു നേംബർ, പഴയ ജീവിതരീതികളും ലഭകിക ചിന്തകളും മർപ്പിക്കണം. മുൻപ് മനസിൽ ദുഷ്കിച്ച പിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയിൽ അത് പാടില്ല. സകലതും പുതുതായി തീരണം. അതാണ് വാസ്തവത്തിൽ പുതിയ ജനനം. ഒരാളുടെ ജീവിതം കാണുന്നേം അറിയാം അയാൾ പുതുതായി തീർന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന്. പഴയ ജീവിതവുമായി അയാൾക്ക് ഒരു ബന്ധവും പിന്നീട് കാണുകയില്ല. ലോകത്തുള്ള ആളുകൾക്ക് ഇപ്പോഴത്തെ അയാളുടെ മാറ്റം പ്രകടമായി കാണുവാൻ കഴിയും. സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ആ മാറ്റം ദൃശ്യമായിരിക്കും.

മാനസാന്തരം യമാർമ്മത്തിൽ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരിക്കണം. പരിവർത്തനം ചെയ്ത വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളൂഢം പുറവും ഒരേ രീതിയി

ലായിരിക്കും. കാപട്ടം അയാളിൽ കാണുകയില്ല. എത്തൊരാളുടേയും ജീവിതം അർത്ഥവ്വത്താകുന്നത് അയാളുടെ ആത്മിയ ജീവിതം ശരിയാകുമോബാണ്. ശാരീരിക ഇച്ചകലെ പുർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതിനു ദൈവസഹായം കൂടിയേ തീരു. തന്റെ വചനമാണ് നമ്മുൾ സഹായിക്കുവാൻ ദൈവം വെച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്നം അറിവാണ് വലുതെന്നു കരുതി സന്നവിവേകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയില്ല. ലോകത്തുള്ള മനുഷ്യർക്ക് പറ്റുന്ന കുഴപ്പം അവർ സന്ന ഇതാന്തരത്തിൽ ദൈവത്തെ കാണുവാനും മനസിലാക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

ആളുകൾ നിരുത്തസാഹമുള്ളവരും നിരാശരുമായി തീരുവാനുള്ള കാരണം വാസ്തവത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളായം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്. ധാരാളം നിഷ്ഠയ സാഭാവങ്ങൾ ഇന്നു മനുഷ്യരെ അല്ലിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി സംശയം, അവിശ്വാസം, തെറ്റില്ലാണ്. അസുഖ, പ്രതികാരം എന്നീ നശീകരണ സ്വഭാവത്തിനായി മനസിനെ തിരിച്ചു വിടരുത്. അവ നമ്മുള്ള മറ്റുള്ളവരെയും ബാധിക്കും എന്നോർക്കുക. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുരുഷപ്പെടുന്ന താണ് നമ്മുടെ മോശകാരാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നാം നല്ലതു സുക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നും. യേശു പറഞ്ഞത് സർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സരൂപിക്കുവാനാണ്. പക്ഷേ ആളുകൾക്ക് ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപം സരൂപിക്കുവാനാണ് താൽപര്യം. ഉപദ്രവകരമായ ആലോചനകൾക്കും ഉപകാരപ്രദമായ ആലോചനകളാണ് നമ്മിൽ വരേണ്ടത്. അങ്ങനെയായാൽ തീർച്ചയായും ദൈവപ്രസാദമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. നിലനിൽക്കുന്ന സന്ധത് ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗ്യാരത്തിലുണ്ട്. അതായിരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവപെപതലിന്റെ ഉന്നം.

അപ്പാസ്തലവനായ പാലോസ് നമ്മുൾ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതനാൽ, ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരെ, സത്യമായത് ഒക്കെയും, ഘനമായത് ഒക്കെയും, നീതിയായത് ഒക്കെയും, നിർമ്മലമായത് ഒക്കെയും, രമ്യമായത് ഒക്കെയും, സർക്കീർത്തിയായത് ഒക്കെയും, സർഗ്ഗാമോ, പുകഴ്ചയോ ഇതൊക്കെയും ചീനിച്ചുകൊശവിന് (ഫിലിപ്പിയർ 4:8). ദൈവസ്വഭാവത്തിലേക്ക് തിരിയണമെന്നർത്ഥം.

ദൈവപുത്രൻ
ശാരി സി. ഫാദ്ദൻ

വചനം ദൈവമായിരുന്നു

ഇന്ന് ഒരാളുടെ മകനെ അറിയപ്പെടുന്നത് അധ്യാളുടെ പിന്തു ദർശാവകാശിയായ മകൻ എന്നാണ്. അതായത് അധ്യാളുടെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശി അവനാണ് എന്നർത്ഥമം. ദൈവപുത്രനായ യേശു പിതാവിനുള്ളതിനെല്ലാം അവകാശിയാണ്. മനുഷ്യപുത്ര നായും ദൈവപുത്രനായും യേശു ദൈവത്താൽ ജനിച്ചു എന്നതിനാൽ മറുമകളും യേശുവും തമിൽ പ്രകടമായ അന്തരം ഉണ്ട്. ദൈവദുർഗ്ഗ മറിയയോട് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധിക്കുക, “പരിശുശ്വാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ നിശ്ചിറ്റം; ആകയാൽ ഉത്തവിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും” (ലൂക്കാസ് 1:35). ദൈവപുത്രനായി ജനിച്ച യേശുവിൽ ബാലപ്പത്തിൽ തന്ന ദൈവവിക്രമായ സ്വഭാവം കണ്ടിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവന്റെ പ്രകടനം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. യേശു ദൈവത്തെ പിതാവ് എന്ന് സംഭോധന ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ ദൈവമാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടതായി യെഹൂദമാർക്ക് മനസിലായി (യോഹ. 5:17-24).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെ വിശദീകരിച്ച് യോഹനാൻ പറയുന്നത് യേശു ഭൂമിയിലേക്ക് വന്ന ദൈവമായിരുന്നു എന്നാണ്. ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉള്ളവായി; ഉള്ളവായത് ഒന്നും അവനെ കുടാതെ ഉള്ളവായതല്ല (യോഹനാൻ 1:1-3). യോഹനാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം യേശു ദൈവം ആയിരുന്നു എന്നാണ്. ദൈവം സൃഷ്ടികർത്താവാണ്. വചനം ജീവമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. മനുഷ്യരെ പുർണ്ണമായി രക്ഷിക്കുവാൻ തികബുള്ള ഒരു യാഗം അനിവാര്യമായിരുന്നു. ഏകക്കലായി എന്നേക്കുമായി യേശു പ്രായശ്രിതബലിയായി തീർന്നതിനാൽ പാപങ്ങൾക്ക് ഇനി മറ്റാരു യാഗം ആവശ്യമില്ലാതായി. ദൈവശക്തീയാൽ അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നും ഉയർപ്പിച്ചു. (ശ്രേഷ്ഠ പേജ് 29 നോക്കുക).

Watch!

SATHYANADAM

TV PROGRAMME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday 6 am to 6.30 am

On JAI HIND CHANNEL

യേശുവിന്റെ ദൈവികത്വത്തെ പിതാവ് ഉറപ്പിച്ചു

രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ പിതാവ് യേശുവിന്റെ ദൈവികത്വത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പിതാവിനാൽ അവനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതിനാൽ അവൻ മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം ആവശ്യമില്ല. യേശു സ്നാനം ഏറ്റു ഉടനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറി; അപ്പോൾ സർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവ് പ്രാവേണ്ടപോലെ ഇരങ്ങി അവന്റെ മേൽ വരുന്നത് അവൻ കണ്ണു. ഇവൻ എന്നിൽ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി (മത്തായി 3:13-17). ഉയർന്ന ഒരു മലയിൽ വെച്ച് യേശു വിന്നു രൂപാന്തരം സംഭവിക്കുകയും, മോശേയും ഏലിയാവും യേശു വിനോട് സംസാരിക്കുന്നതും പത്രാസും ധാക്കാബും ദേഹം നാനും കണ്ണു. അപ്പോൾ പത്രാസ് കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് നന്നു, നിനകൾ സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മുന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കാം, ഒന്നു നിനക്കും, ഒന്നു മോശേക്കും, ഒന്ന് ഏലിയാവിനും എന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ പറയുന്നോൾ തന്നെ പ്രകാശം ഉള്ളേഖാരു മേലും അവരുടെ മേൽ നിശ്ചിട്ടു; മേലത്തിൽനിന്ന്, ഇവൻ എന്നിൽ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവകൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവനു ചെവി കൊടുപ്പിൽ എന്ന ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. പിതാവിന്റെ ചിന്തയിലെ യേശുവിനെ എബ്രായ ലേവകൾ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി തരുന്നുണ്ട്. അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയും തത്ത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും ആകക്കാണ്ട് പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം വരുത്തിയ ശ്രേഷ്ഠം, ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുയും അവൻ ദൈവദൃതമാരകകാൾ വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിനു അവകാശിയായതിനു തത്തവണ്ണം അവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം ആയി തീരുകയും ചെയ്തു (എബ്രായർ 1:3, 4). അതായത് യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ മുഖപ്രകാശമായിരുന്നു യേശു. ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അവൻ എന്നു സാരം. യഹോവയായ ദൈവം ആ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തി. അപ്പാസ്തലവിാർ ആ സത്യം മനസിലാക്കി ജനങ്ങളോട് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കാത്തവരെ അത് ബോധ്യമാക്കി.

കേൾക്കുക!

സത്യനാടം

ബൈദർ.പി.കെ

വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!